

bo odobriti varstveno sodišče. Varuh ni mogel postati lastnik posestva, ker nima za prenos lastnine potrebne listine, vsaj veljavne ne, in se ni mogel vknjižiti. Posestvo Vam mora na vsak način vrniti; ako ga ne bo zlepa, prožite varstvene-ga sodnika za pomoč.

Zastopnik tvrdke ni izplača obljubljenega provizije. P. P. — Kdo je nastopil kot sopogodbenuk, odnosno kupovalec hlodov? Zastopnik v svojem lastnem imenu ali v svojstvu kot zastopnik »vrčke? Ako je nastopal sam kot kupec v lastnem imenu, tedaj tvrdka ni vezana na njegove obljube. Ako pa je nastopil kot zastopnik tvrdke, mora tvrdka izplačati od zastopnika Vam obljubljenega provizijo, razen ako niste morda podpisali pismeno pogodbo s klavzulo, da so veljavni le pismeni dogovori, ne pa tudi usni in Vam je bila provizija le ustno obljubljena.

Plačilo škode in motenja posesti. S. I. — S tem, da je imenovani vozil po Vaši njeni, je napravil škodo in zagrešil tudi motenje Vaše posesti. Vendar za motenje posesti kot tako niste upravičeni zahtevati nikake posebne odškodnine, odnosno je ne bi mogli sodnijsko izterjati, marveč bi sodišče le prepevedalo motilcu nadaljnje podobne motilive in ga obsodilo na plačilo pravnih stroškov. Seve bi bilo za motilca pametnejše, da Vam plača zahtevano odškodnino, ker mu sicer lahko napravite večje stroške s tožbo radi motenja posesti. Kar se tiče resnično prizadane škode na njivi, je vseeno, kdo jo je cenil in ali ste bili pri cenitvi navzoči. Merodajno je, da je cenitev pravična, odnosno, da Vam motilec plača tisti znesek, ki odgovarja resnični škodi.

Sosed zasadi drče — brani spravljanje lesa. A. O. — Ako so drče v sosedovem gozdu obstojale že od nekdaj in ste se jih Vi skozi 30 let posluževali, odnosno spravljali po njih svoj les javno, brez prošnje in sile, tedaj ste si zadevno pravico priposestvovali. Na vsak način pa Vam mora so-sed v opisanem primeru dovoliti spravljanje preko njegovega gozda proti plačilu odškodnine. Ako se s sosedom zlepega ne da nič opraviti, tožariti se pa ne marate, bo težko priti do zadovoljive rešitve. Morda ga daste povabiti na kak uradni dan k sodišču, da ga sodnik pripravi do mirne poravnave.

Podpora očetu in sestri ob vpoklicu hranilca. Z. J. Uredba o podpori družinam, katerih poglavarji so bili poklicani na vojaško dolžnost, določa, da se more vsem osebam, ki jih dejansko vzdržuje en hranilec, podeliti samo ena podpora. Ker pišete, da Vaša mati podporo že dobiva, bi bila brez uspeha prošnja, naj se nakaže podpora tudi očetu. Kar se tiče sestre, prosite, naj se za njo prizna dodatek, ki znaša tri dinarje na dan.

All je oglaševanje v časopisu priporočljivo. B. A. Oglaševanje je vsekakor priporočljivo, v kolikor Vam gre za to, da zveste, kje in kake službe so proste, kdo službe išče in podobno. Seve Vam pa nihče ne more jamčiti, da so one osebe, ki se na oglaševanje prijavljajo, odnosno oglašajo, poštene in primerne. O slednjem se morate sami poučiti o njih.

Kdo mora služiti podaljšani vojaški rok. G. L. Podaljšani vojaški rok morajo služiti vsi tisti obvezniki, ki na dan 1. septembra letos niso odslužili svojega roka, kakor je bil določen po prejšnjem zakonu. Potemtakem morajo hranilci, ki so šele maja letos nastopili vojaško službo, služiti namesto devet mesecev osemnajst mesecev. Novi dvanajstmesečni rok velja le za dijake, ki so v častniških šolah.

Dajatev mošta, če je rod reden. S. K. V pogodbi je pisano, da morate dajati očetu poldrug hektar mošta letno, ako je rod reden. Ako je pridelek znašal pred sklenitvijo pogodbe redno ali vsaj povprečno po 7 hl, zadnja leta pa le poldrug, tedaj bi pri strogi besedni razlagi pogodbe ne bili dolžni očetu pri takih slabih letinah ničesar dati. Ako ste pri sklenitvi pogodbe morda ustno kaj drugega dogovorili, ali imeli drugačno razlago v mislih, da se daje ob slabših letinah razmeroma manj mošta, bi veljala seve ta druga razlaga.

Potni list v Nemčijo. A. P., Gorica. — Naša oblast bi Vam sicer potni list izstavila, a nemški konzulat za potovanje v Nemčijo samo v svrhu obiska sorodnikov ne daje vizuma.

Zdravniška posvetovalnica

Ga. J. R., Globoko. Že dalje časa niste zdravi. Bolazen je prišla in spet izgnila. Pred dvema mesecema pa je trpljenje zopet začelo, tokrat posebno ponoči in v obeh rokah. Napada Vas tudi vročina po vsem telesu in mnogo se potite. Ne pijete alkoholnih pijač in želite vedeti, če bi ne bilo potrebno oditi v kake toplice. — Vaše pismo sem

pazljivo prečital in mislim, da se ne motim, če trdim, da gre pri Vas za težave premembe (po domače »veksi«). Ste v tistih letih, ko žene na tom trpijo in te težave so natančno take, kakor jih Vi dobro popisujete. Revmatično obolenje to ne bo. Svetujem Vam, da se zaupate strokovnjaku za ženske bolezni. Bosta videli, da bo on mojo domnevo potrdil in Vam tudi pomagal. Do Zagreba nimate daleč in tam je dovolj zdravnikov-specialistov za ženske bolezni. Toplice Vam ne priporočam; škoda denarja; ne pomagale bi Vam. Vi potrebujete zdravila, ki Vam nadomeščajo snovi, ki jih jajniki ne izločajo več. Upam trdno, da Vam bo moj nasvet pomagal.

Ga. M. J., Ponikva. Dobila ste od prijateljice kožno bolezen, ki jo Vi nazivate »srbečica«. Sedaj so jo dobili od Vas tudi Vaši otroci. Zdravila niso pomagala. Name se obračate, da Vam svetujem s kakim domačim sredstvom. — To, kar od mene želite, ni lahko, je nemogoče. Sploh ne vem, kaj naj si predstavim pod »srbečico«. Ali srbi in se zato imenuje srbečica? Srbijo najrazličnejše kožne bolezni. Mogoče žge in peče? Tudi te znake imajo najrazličnejše kožne bolezni. Vidite torej, da iz Vašega pisma ne morem ničesar posneti. Če pa boleznim ne poznam, ji tudi ne vem zdravila. V endan pa tudi ne bom svetoval, da ne izgubi »posvetovalnica« zaupanja. Vse, kar Vam lahko svetujem, je, da poiščete strokovnjaka za kožne bolezni. On bo bolezen videl in jo tudi ozdravil, če je ozdravljiva. Kožne bolezni imajo dostikrat svoj izvor v obolenju notranjih organov.

Ga. I. Z., Podgorje. Že štiri leta čutite bolečine na desni strani v trebuhu. Prej Vas je bolelo le, če ste težko delali, sedaj pa tudi že pri ročnem delu. Radi bi vedeli, kaj je storiti. — Za dober nasvet ste mi vse premalo povedali. Koliko ste stari, ste li poročeni in še veliko manjka, kar je važno za spoznanja bolezni. Mogoče imate vnetje slepiča, mogoče kaj drugega? Nimate daleč k

zdravniku; idite k njemu, da Vas preišče. Po preiskavi bo tudi svetoval, kaj je treba storiti.

G. G. A., Rajhenburg. Star ste 20 let in imate že tri leta srčno napako. Srce Vam močno utripuje, ne morete hoditi v hrib, ker Vas duši. Žila Vam neredno bije in še druge težave Vas tarejo. Bojite se, da Vas zadene kap. — Tako hudo pa ne bo! Nikar se kapi ne bojte! Taki bolniki morajo biti pod stalno zdravniško kontrolo. Predvsem torej se zaupajte zdravniku. Dalje živite trezno. Pustite alkohol, predvsem pa tobak, ki je hud strup za bolano srce. Hodite redno spat. Ne jejte nikdar preveč naenkrat. Jejite rajši večkrat na dan, pa manj naenkrat. Glejte, da bo v sobi, kjer spite, dober zrak. Varujte se telesnih naporov. Tudi hoja v hrib je za bolano srce težek napor. Dihajte skozi nos, posebno pozimi. Tudi tekočin — voda, juha, kava — ne uživajte preveč naenkrat. Srce mora te tekočine spraviti iz telesa in za bolano srce je kmalu dovolj. Če pijete kavo, pijte tisto iz jecmena. Knajp pa z mlekom; zrnata kava ni za Vas. Pa še nekaj bi Vam svetoval. Ne opazujte sam sebe preveč! Žilo šteti se mora naučiti vsak zdravnik; Vi se gotovo pri štetju zmotite in se po nepotrebnem razburjate. Razburjanje pa Vašemu srcu zelo škoduje. Torej še enkrat: zdravnik, redno življenje, mir, duševni in telesni — pa gotovo ne bo kapi!

Naznanila

Šmarje pri Jelsah. Kakor po navadi, tako bo tudi letos imeła naša Sadjarska in vrtnarska združnica na Štefanovo po tihi sv. maši v zgornji šoli svoj 13. letni redni občni zbor. Spored občnega zbora bo zelo zanimiv, ker bo tudi daljše predavanje o sadjarstvu. Vsi sadjarji, člani in nečlani, ste vabjeni, da se udeležite občnega zbora in predavanja!

Svetonočno spoznanje

Od zapada so privrele megle in zagrnile nebo čez in čez. Po ulicah je zavel mrzel veter, butil ob vsak ogel in prepihal še tako toplo obleko. Ljudje so se močnejše zavili v plašče in pohiteli, da čimprej pridejo na toplo. Nato je legel na ulice mrak, vedno bolj in bolj. Na visokih kandelabrih so zazarele električne luči in ob njihovi svetlobi so se videle prve snežinke. Tako je prihajala sveta noč.

Bogoslovec Ivan je zavzdihnil in z nervozno kretnjo tja v en dan pobrskal z železom po žerjavici. Taka bo torej letošnja sveta noč. O Bog, zakaj je vendar tako! In so šli pred njegovimi očmi spomini zadnjih mesecev kakor film na platnu. Z velikim ponosom je pred šestimi meseci stopil pred maturitetno komisijo, z odličnimi odgovori je dokazal, da je zrel. Njegov razrednik je bil ponosen nanj in marsikdo se je vprašal, kam neki bo krenil ta mladi nadarjeni človek. V Ivanu pa je v tistih dneh vedno bolj rastle prepričanje, da je njegovo mesto v duhovniškem stanu. Živeti za druge, nositi Boga v duše, kjer ga je tako malo, popolnoma se žrtvovati... Pa so prišle take težave, da ga je strah, če se jih spominja. Oče in mati. Ko sta ga poslala v prvo gimnazijo, sta že videla v duhu, kako bo nekdo prišel njun edinec visoko trgovsko naobražen in jima odvezal skrb za trgovsko podjetje. Z njim bo prišla zala mlada žena in velika sreča se bo naselila v hišo. In sedaj hoče Ivan po vsej sili v bogoslovje. V grob naju bo spravil, je slišal govoriti ponoči očeta. In nato tisti strašni dnevi, ko je ves dan gledal objokane materine oči in žalosten očetov pogled. Prvi mesec bogoslovnega življenja ni dobil nobenega pisma, nato pa so začela prihajati, z vedno isto tožbo, eno žalostnejše ko drugo. In pred tremi dnevi je prejel naslednje: »Pridi za Božič brez kolarja ali pa sploh ne pridi! Tvoja mama.« Zato je ostal v restu in pri stricu pričakuje svete noči. Zakaj vendar! Tako hrepeni po duhovništvu, z neizmerno ljubeznijo se je lotil študijev. In vendar! Oče in mati tega ne moreta razumeti. Kaj me Bog noče imeti za svojega? O, Bog!

Ogenj v peči je zaprasketal. Ivan se je splašeno zganil. Sonja, ki je pravkar končavala z delom pri jaslicah in božičnem drevescu, je

žalostno pogledala svojega bratranca. Tako se je veselila tega večera, sedaj pa ta žalost!

»Ivan, zakaj si tako žalosten?«

Zmotila ga je v razmišljanju, pogledal je zmedeno v njen skrbeči in vprašujoči obraz ter ni vedel, kaj mu je rekla.

Zunaj se je skoro popolnoma stemnilo in snežilo je na vso moč.

»Čuj, Sonja, kaj, če je mati zbolela? Hudo ji je, ker me ni domov. Za mizo sedita z očetom v polmraku; oče začudeno strmi predse, materi drsijo solze skozi prste, v kotu so jaslice in božično drevesce, pa jima na misel ne pride, da bi prižgala svečke... Kaj ga ne bo, pravi mati in solze ji stiskajo grlo. Tudi očetu lesketajo oči. Zunaj pa je temna noč in sneg pada vedno bolj. Čuj, Sonja, mislim, da bo mama zbolela, če ne pridem domov. Kaj praviš, če bi prišel sedajle po belem snegu in potrkal na okno — bi se oče in mama razveselila in bi se sprijaznila z mojo odločitvijo? Kaj praviš?«

Pogledal jo je in videl, da ji solze zalivajo oči.

»Da, Ivan, domov moraš, mati bi še zbolela...«

In že mu je oblačila površnik, ker se že zelo muči na zadnji vlak...

*

Mrzel veter je še vedno pihal in se igral z drobnimi snežinkami v poljih in ulicah. Ves svet se je odel v belino, da dostojno sprejme nebeško Dete, ki prihaja v sveti noči. Takrat je tudi Ivan prebredel sneg do domačega okna in pogledal skozenj.

Za mizo sta sedela oče in mati. Oče je začudeno strmel predse, materi drsijo solze skozi prste. V kotu so jaslice in božično drevesce, a nobena svečka ne gori.

»Kaj ga ne bo?« pravi mati in solze ji stiskajo grlo. Tudi očetu zaleskečejo solze.

Takrat je Ivan potrkal na šipo...

»Ivan, kaj si res ti...?« je v solzah veselja zavrnila mati.

Zunaj pa so v vetru prečudno plesale snežinke in pri fari so se mogočno oglasili zvonovi, da oznanijo vsemu svetu preblaženo sveto noč...